

Тренажор "Работим за техника на четене"

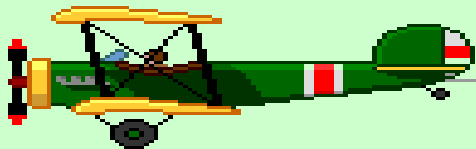
Адаптира от руски
Златка Вълчинова
ОУ "Ш. Петъофи"
Хасково

Прочети внимателно!

Пригответи се да отговориш

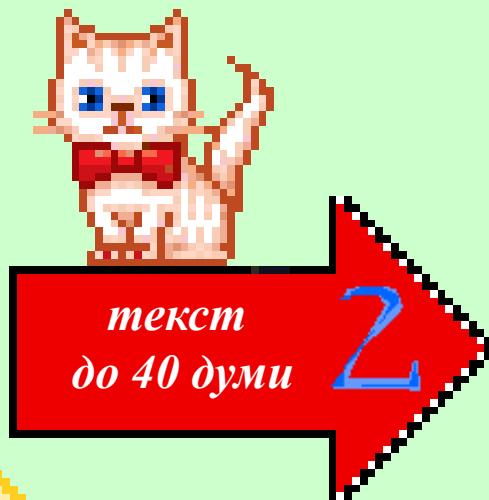
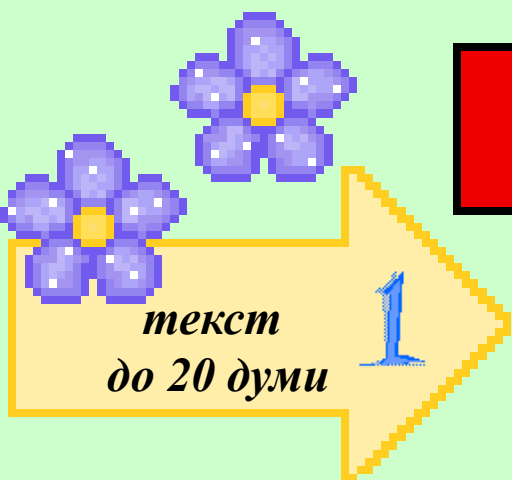
на въпросите!

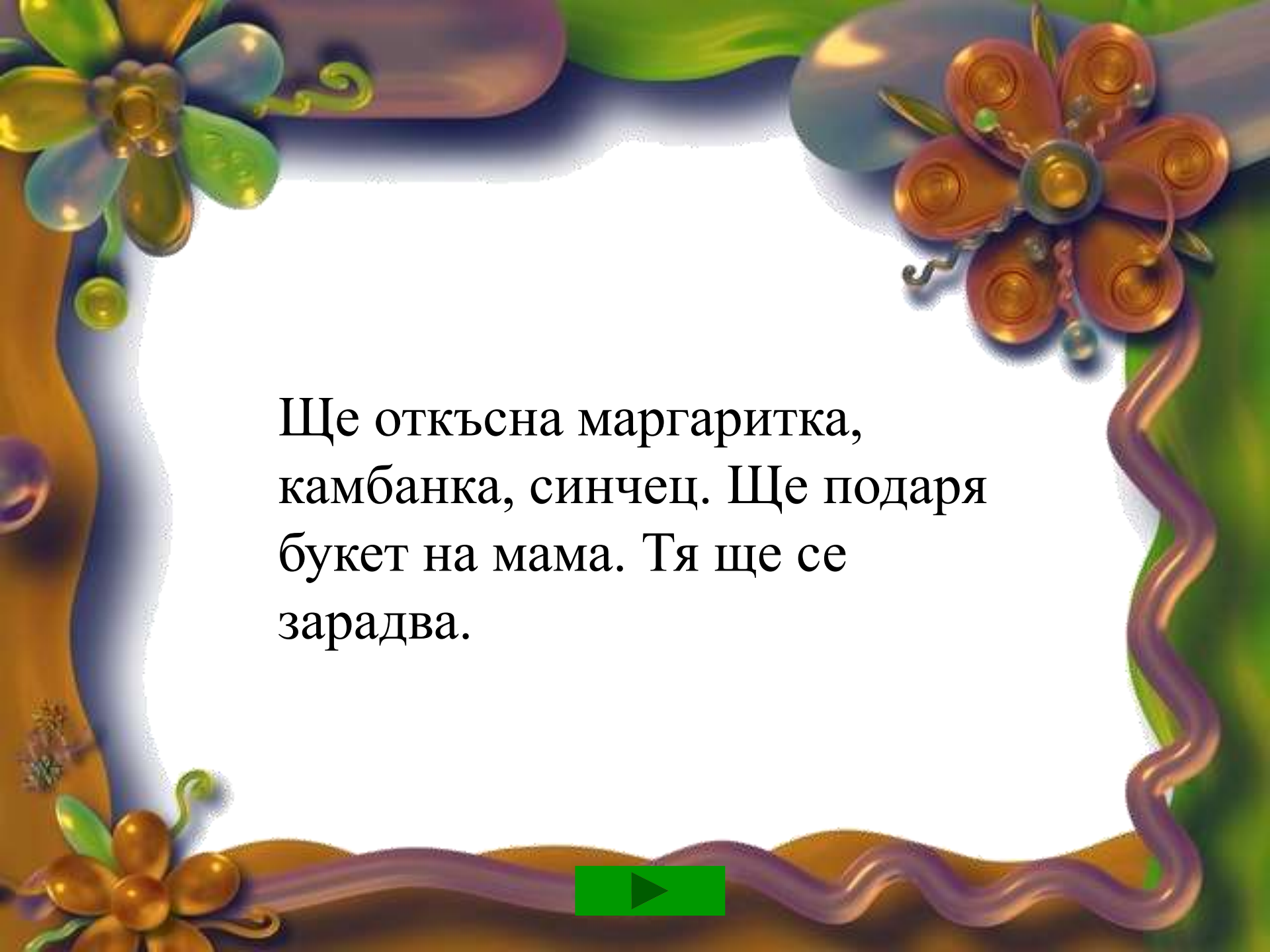

За четене на текста се дава една минута.

Избери достъпно за тебе ниво и чети на глас!

A decorative border surrounds the text. It features stylized flowers in shades of green, blue, and purple, along with a wavy, ribbon-like line in purple and blue. The background is a soft, light blue gradient.

Ще откъсна маргаритка,
камбанка, синчец. Ще подаря
букет на мама. Тя ще се
зарадва.

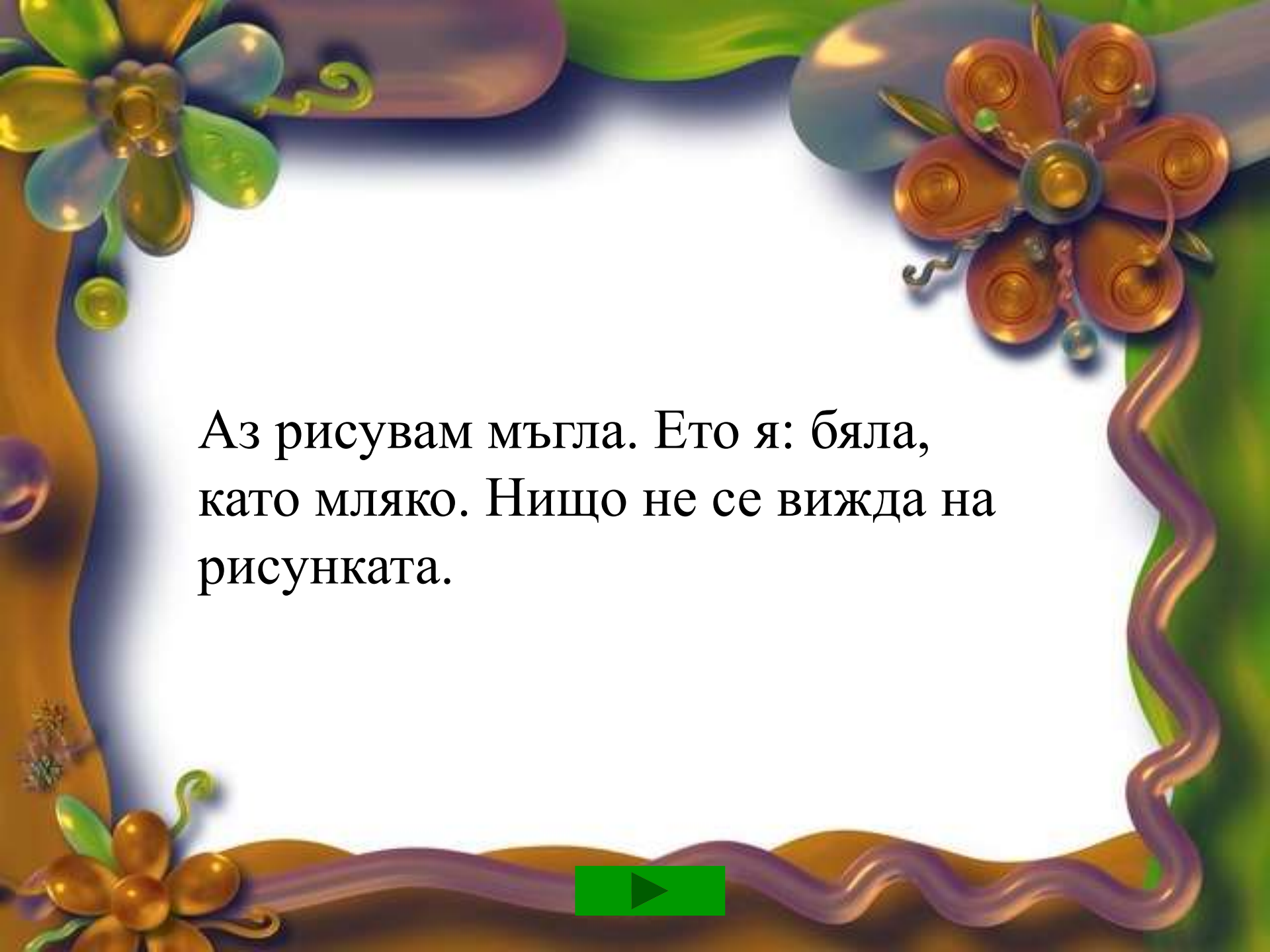

От какви цветя детето е решило да направи букет?

Камбанка, синчец, маргаритка.

Мак, камбанка, маргаритка.

Маргаритка, лале, камбанка.

A decorative border surrounds the text. It features stylized flowers in shades of green, blue, and purple, along with a wavy, ribbon-like line in purple and blue. The background behind the border is a soft, light blue gradient.

Аз рисувам мъгла. Ето я: бяла,
като мляко. Нищо не се вижда на
рисунката.

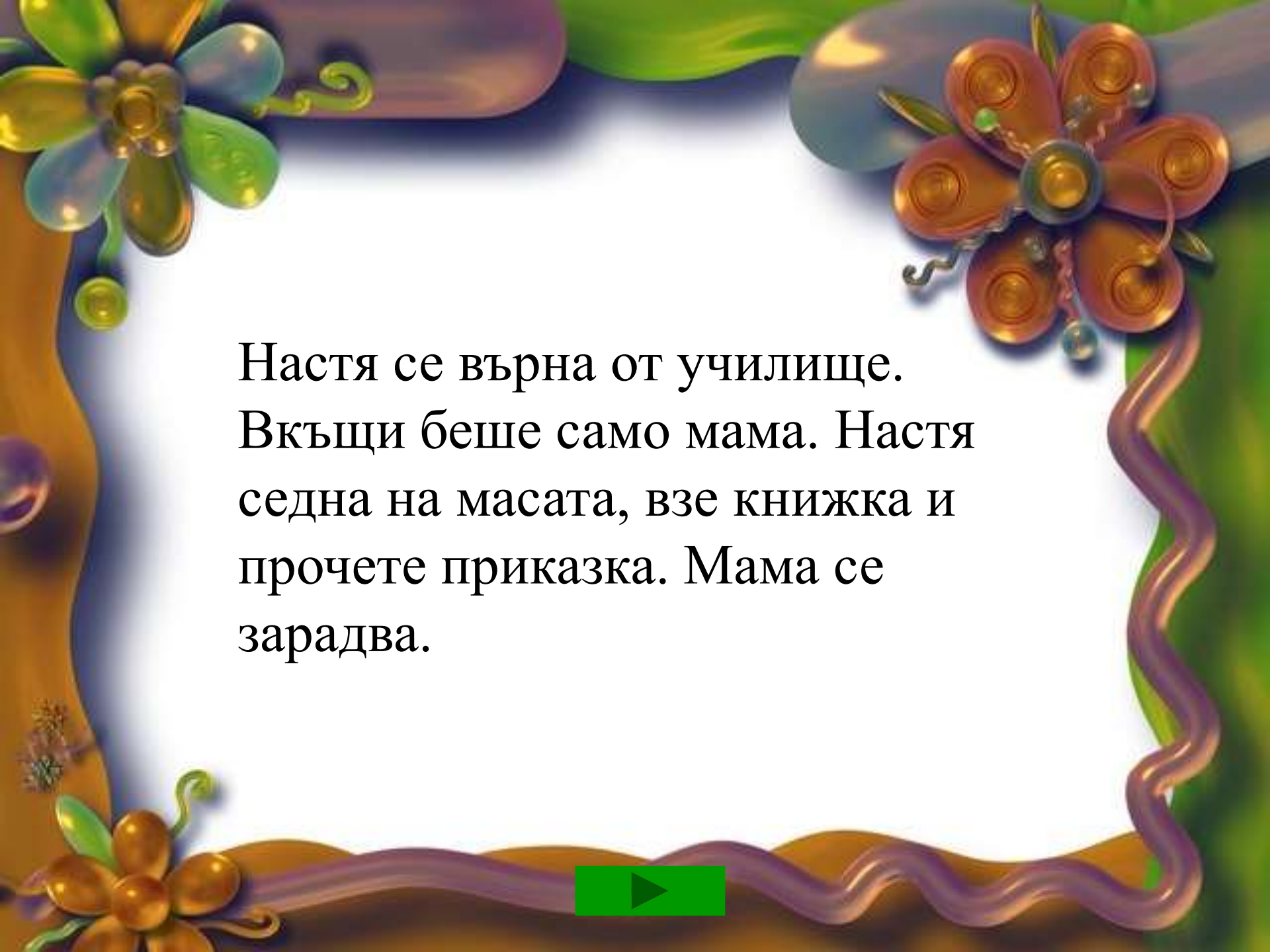

Каква боичка за рисуване е взел художникът?

Сива

Синя

Бяла

A decorative border surrounds the text. It features stylized flowers in shades of green, blue, and purple, along with a wavy purple line that runs across the bottom and sides. The background is a soft gradient of light blue and white.

Настя се върна от училище.
Вкъщи беше само мама. Настя
седна на масата, взе книжка и
прочете приказка. Мама се
зарадва.

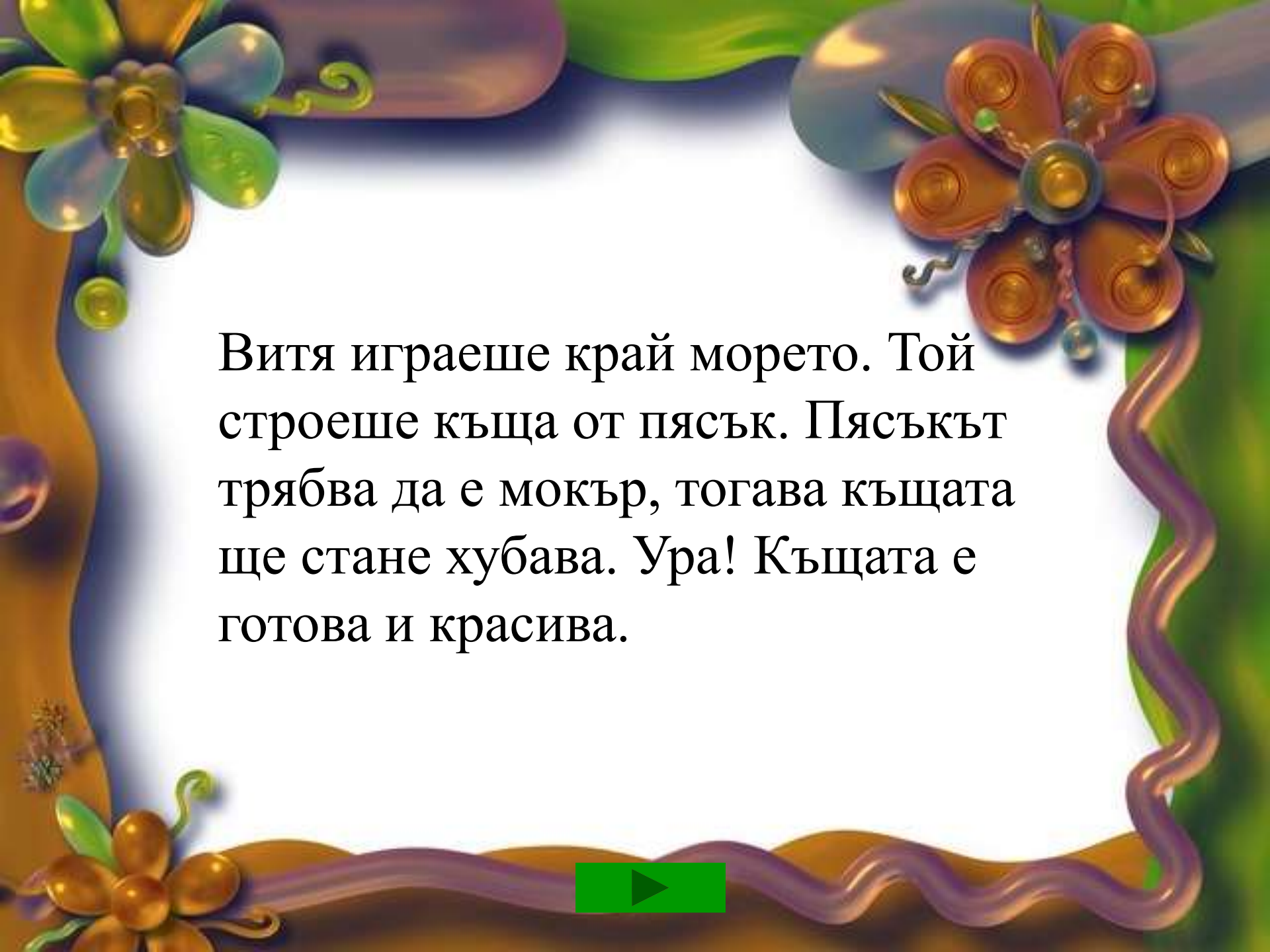

С какво дъщерята е зарадвала майка си?

Върнала се е навреме от училище.

Прочела е приказка.

Помогнала е да измие съдовете.

A decorative border surrounds the text. It features a wavy purple ribbon that runs along the bottom and right sides. There are several colorful flowers: a large green and yellow flower in the top left, a large orange and yellow flower in the top right, and a smaller orange and yellow flower in the bottom left. The background behind the text is a light blue gradient.

Витя играеше край морето. Той
строеше къща от пясък. Пясъкът
трябва да е мокър, тогава къщата
ще стане хубава. Ура! Къщата е
готова и красива.

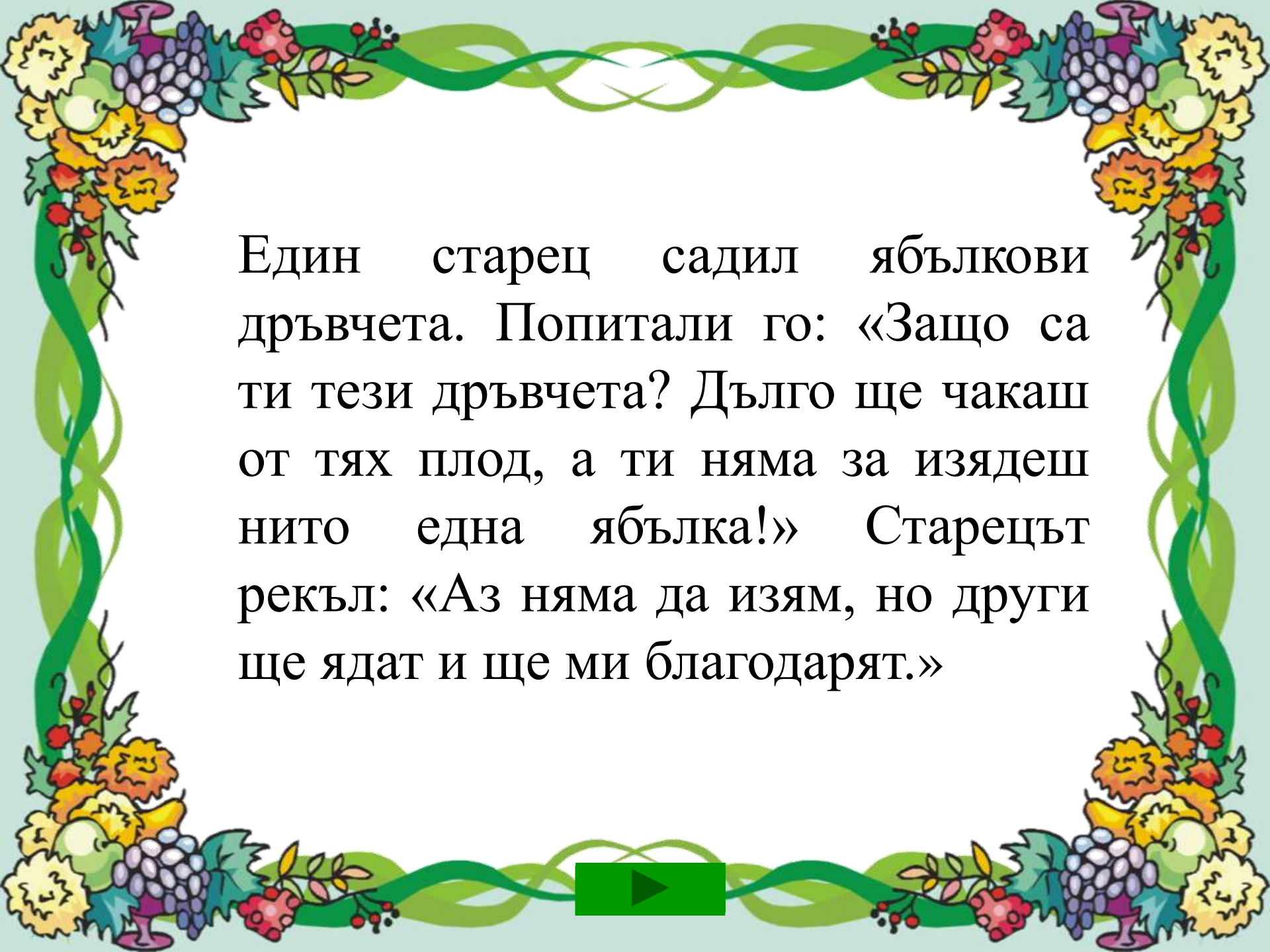

Кой играел край морето?

Витя.

Митя.

Саша.

Един старец садил ябълкови дръвчета. Попитали го: «Защо са ти тези дръвчета? Дълго ще чакаш от тях плод, а ти няма за изядеш нито една ябълка!» Старецът рекъл: «Аз няма да изям, но други ще ядат и ще ми благодарят.»

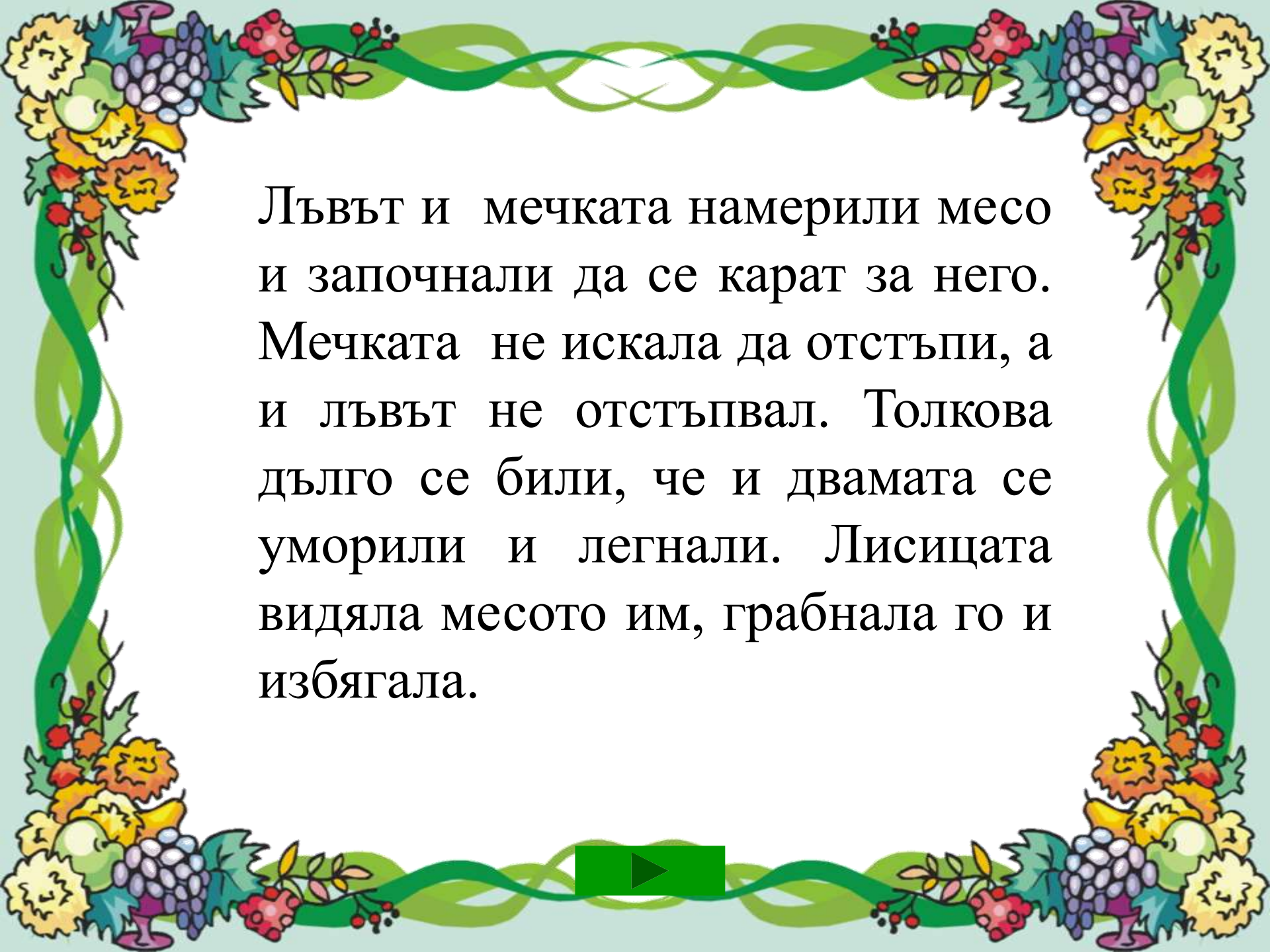

За кого старецът садил ябълката?

За себе си.

За гъсениците.

За другите хора.

Лъвът и мечката намерили месо
и започнали да се карат за него.
Мечката не искала да отстъпи, а
и лъвът не отстъпвал. Толкова
дълго се били, че и двамата се
уморили и легнали. Лисицата
видяла месото им, грабнала го и
избягала.

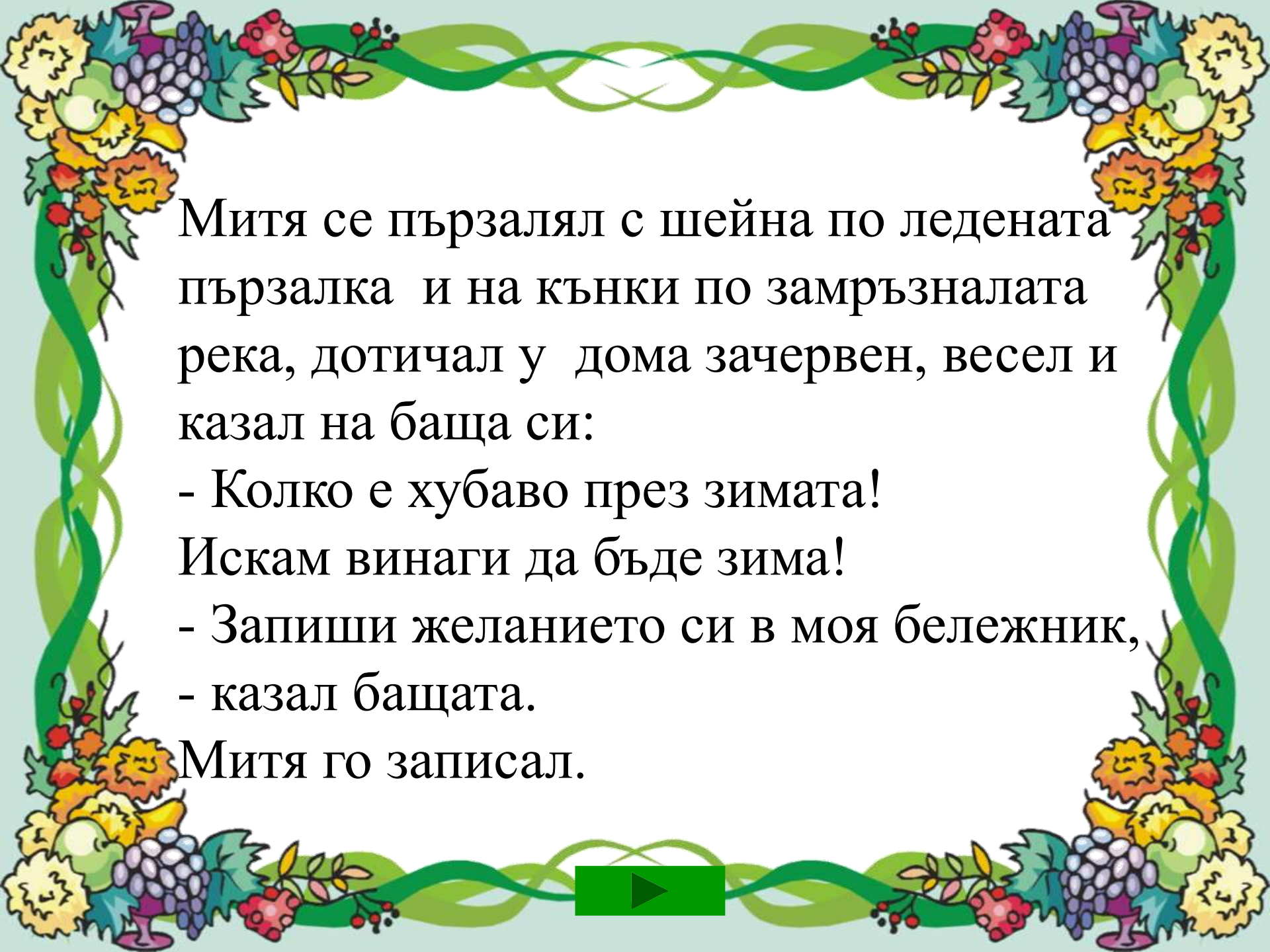

На кого се паднало месото?

На лъва

На лисицата

На мечката

Митя се пързелял с шейна по ледената
пързалка и на кърки по замръзналата
река, дотичал у дома зачервен, весел и
казал на баща си:

- Колко е хубаво през зимата!

Искам винаги да бъде зима!

- Запиши желанието си в моя бележник,

- казал бащата.

Митя го записал.

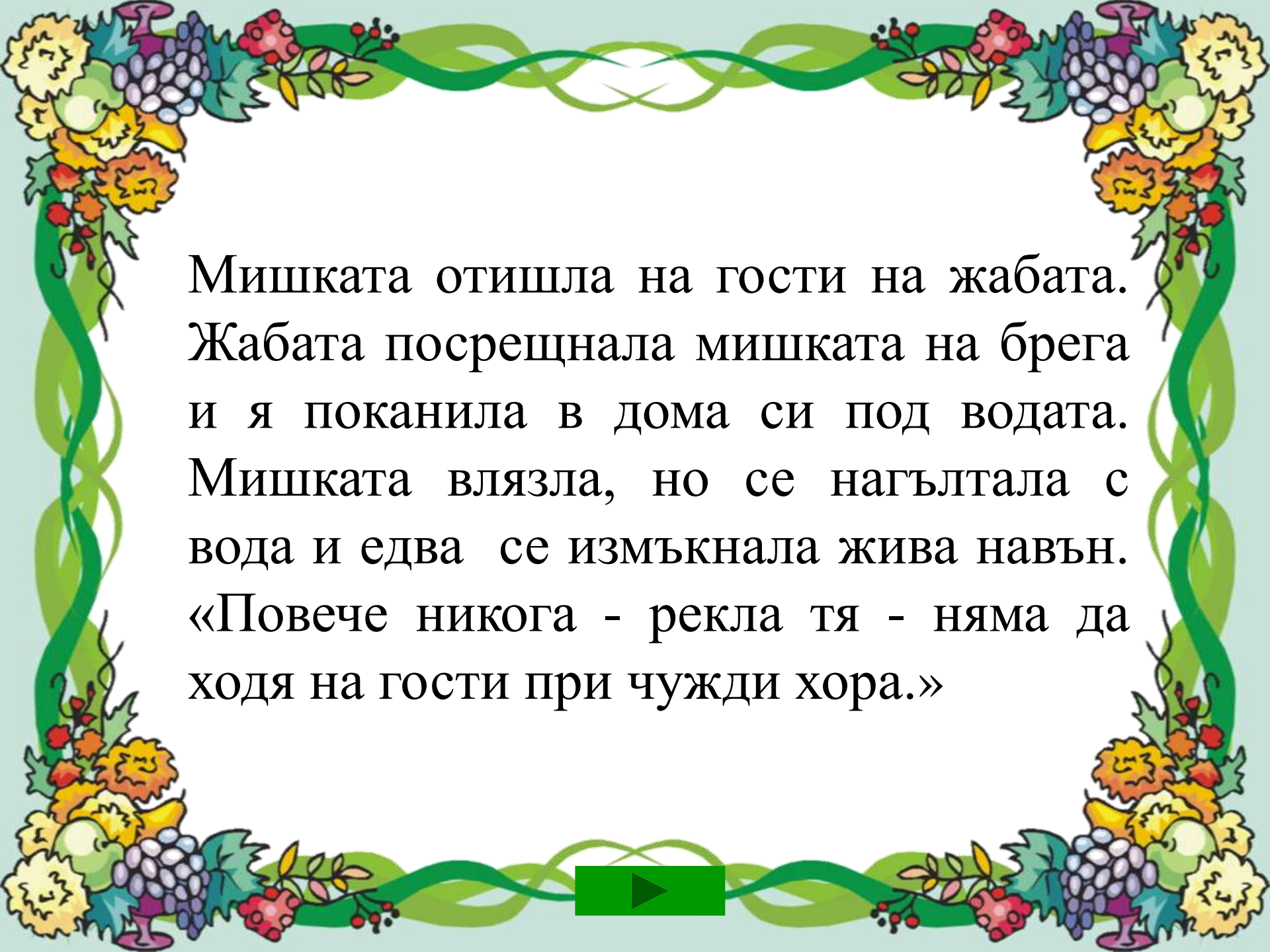

Кое желание момчето изказало пред баща си?

Винаги да бъде така весело.

Да получи нова шейна.

Винаги да бъде зима.

Мишката отишла на гости на жабата.
Жабата посрещнала мишката на брега
и я поканила в дома си под водата.
Мишката влязла, но се нагълтала с
вода и едва се измъкнала жива навън.
«Повече никога - рекла тя - няма да
ходя на гости при чужди хора.»

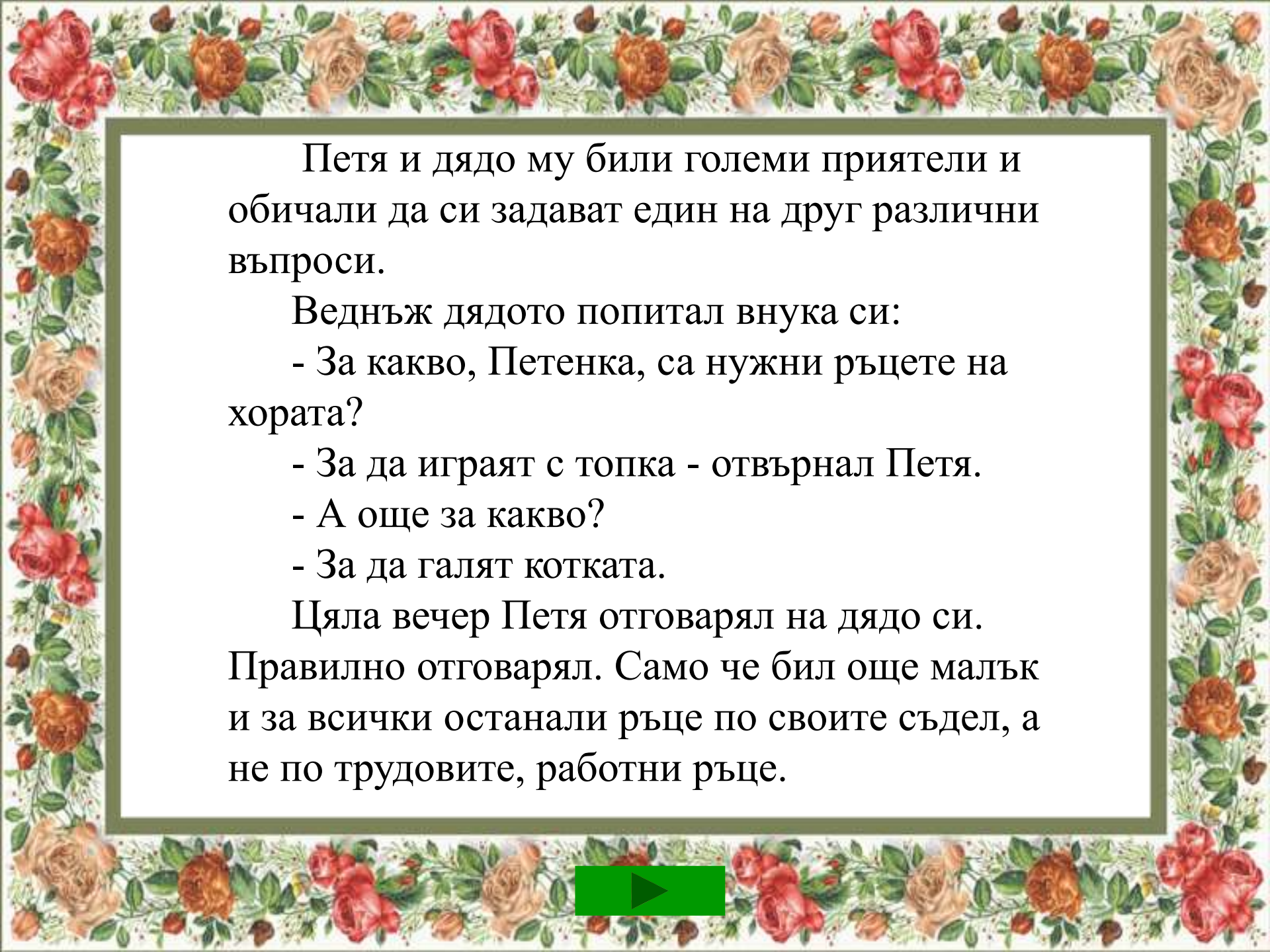

Какво решила мишката, щом се измъкнала на брега?

Да не ходи при чужди хора на гости.

Да се научи да плува.

Да не ходи на гости у жабата.

A decorative border of roses in various colors (red, orange, yellow) and stages of bloom, with green leaves, surrounds the central text area.

Петя и дядо му били големи приятели и обичали да си задават един на друг различни въпроси.

Веднъж дядото попитал внука си:

- За какво, Петенка, са нужни ръцете на хората?

- За да играят с топка - отвърнал Петя.

- А още за какво?

- За да гаят котката.

Цяла вечер Петя отговарял на дядо си.

Правилно отговарял. Само че бил още малък и за всички останали ръце по своите съдел, а не по трудовите, работни ръце.

A green rectangular button with a white right-pointing triangle, resembling a play button, is located at the bottom center of the page.

На какво дядото искал да научи внука си?

На търпение

На трудолюбие

На точност

A decorative border of roses in various colors (red, orange, yellow) and stages of bloom, with green leaves, surrounds the central text area.

Промъкваш се през еловата гора, а младите елички бодат:

- Не ни докосвай!
- Я ги виж, едва ви докоснах.
- Дори едва не ни докосвай. Ние пазим дрешките си.
- Че с какво са по-особени дрешките ви?
- Зелените ни иглички не са като листата. Не се сменят всяко лято.
- И какво от това?
- Ето, израсло е младо елово клонче, а игличките по него ще се сменят едва след седем години.
- Да, няма да е скоро.
- Затова трябва да ги пазим!

Защо елхичките пазят своята дрешка?

За цял живот е само една.

Ще се смени едва през лятото.

Ще се смени едва след седем години.

A decorative border of roses in various colors (red, orange, yellow) and stages of bloom, with green leaves, surrounds the text. The roses are arranged in a repeating pattern along the top, bottom, and sides of the page.

Две деца, брат и сестра, тръгнаха на училище.

Трябваше да минат покрай сенчеста горичка.

- Знаеш ли какво - каза братът на сестра си. – За училище има още време, а в горичката трябва да е много весело!

Сестрата хареса предложението на брат си. Децата захвърлиха учебниците в травата и се скриха под къдравите брезички.

Най-напред децата видяха златен бръмбар.

- Поиграй с нас.

- Нямам време – отвърна им бръмбарът.

Децата се засрамираха, тръгнаха към училището и, макар да закъсняха, се учиха прилежно.

Какво отговорил бръмбарът на децата?

«Нямам време»

«Първо идете на училище»

«Страхувам се от вас»

Вървяла си Лиска по пътеката и намерила точилка. Взела я и тръгнала по-нататък.

Пристигнала в селото и почукала на вратата на една къща:

- Чук-чук!

- Кой е там?

- Аз съм лисичка-сестричка! Пуснете ме да пренощувам!

- И без теб ни е тесничко.

- Няма да ви притесня: аз ще легна на скамейката, опашчицата ми- под скамейката, а точилката- под печката.

Сутринта Лиска станала рано, изгорила точилката си, а после попитала:

- Къде ми е точилката? Дайте ми за нея кокошчица!

Селянинът – що да прави! Дал и за точилката кокошчица.

Взела Лиска кокошчицата и тръгнала към друго село.

Къде изчезнала точилката?

Стопаните я скрили.

Лиска я изгорила.

Лиска я скрила.

Дълго пътувахме с влака през блатисти места, обрасли с лиственица и борове.

Особено съм запомнил една от вечерите. Тъкмо се приготвяхме за сън, когато татко, поглеждайки през прозореца, ни повика при себе си. Аз направо замрях от почуда.

Навсякъде из гората сияеха, блещукаха, въртяха се някакви летящи пламъчета, приличащи на падащи звезди. Струваше ни се, че сме попаднали в приказна страна.

Когато влакът продължи нататък и чудното зрелище изчезна, татко ни обясни, че това не са падащи звезди, а светулки.

Що за пламъчета се мяркали през прозореца?

Улични фенери.

Очи на сова.

Светулки

Кое цвете в нашата гора е най-красиво, най-нежно, най-ароматно?

- Разбира се, аз, момината сълза!

- Какви са цветчетата ти?

- Моите цветчета са като снежни камбанки на тънкото стъбло. Сякаш блестят в мрачината. А какъв аромат имат, няма да му се наситиш!

- А какво виси сега на стъблото ти вместо белите камбанки?

- Червени плодчета. Също така красиви. Да им се ненагледаш! Но ти не ги докосвай, не ги късай!

- Защо?

- Защото са отровни!

- Защо на нежно като теб цвете са му отровни плодчетата?

- За да не ги изядеш, лакомнико!

Какво се появява при момината сълза вместо цветове?

Зелени листенца.

Червени плодчета.

Черни плодчета.

Мечокът Михаил, кривокракият... В тайгата ловците знаят – по-добре не се срещай с него, с кафявия мечок; ако го раниш, с един удар на лапата си ще убие ловеца.

Мечокът не напада пръв човека. Щом го усети, бяга от пътя му.

Цяло лято мечокът се храни в тайгата, преди да заспи зимен сън. Пъхне лапа в мравуняка, лизне си мравки. Осмуква храстите с малини. Попадне ли му гнездо на птица — ще изяде птиченцата. Заплесне ли се горска мишка — и мишката ще изяде.

Или ще влезе в реката, когато съомгата почне да хвърля хайвера си. Седи в реката и чака.

Появи ли се по-едра риба, мечокът бързо я грабва с острите си нокти и я изхвърля на брега. И отново замира.

Как се държи мечокът при среща с човека?

Пръв не напада.

Веднага напада.

Бяга насреща .

Веднъж вървах край брега на нашия ручей и под храста забелязах таралеж. Той също ме забеляза, сви се и зачука: чук-чук. Докоснах го с носа на ботуша си— той страшно изфуча и заби иглите си в ботуша ми.

- А, така ли постъпваш с мен! — казах аз и с върха на ботуша си го бутнах във водата.

Мигновено таралежът се разгъна във водата и заплува към брега като малко прасенце, само че вместо четина на гърба си имаше иглици. Аз взех пръчка, търкулнах с нея таралежа в шапката си и го понесох към къщи.

У дома имах много мишки. Чувал съм, че таралежът ги лови и реших: нека да живее при мен и да лови мишките.

Защо писателят донесъл таралежчето у дома?

Да го покаже на децата.

Да лови мишки.

Да го разгледа по-внимателно.

Проследи с очи придвижването на героите.

Стани и се протегни нагоре!

Вдишай и издишай!

Още веднъж!

Направи наклони наляво и надясно!

А сега прави гимнастика!

Бъди здрав!

Поскачай!

Върни се към тренировката!
Затвори очи и преброи до пет!

Клякай!

ИЗХОД

***МОУ: начальная
общеобразовательная школа
п.Горноправдинск
Ханты-Мансийского района***

***Презентацию составила:
учитель начальных классов
Кузнецова Елена
Александровна***